

זאיר: מארחו החביב של מנחם בגין

כלייהתיקשורת הבינלאומיים כבר כמעט שכחו את פוקלנד. כולם עסוקים במשבר-לבנון ובהחקפת-הננד הר איראנית על עיראק. אבל המדינות שלחמו על האיים, מנצחת ומנוצחת כאחת, עדיין מלקקת את הפצעים, ונאלצות לעבור תהליך קשה של חשבוני-נפש וכאבקים ציבוריים רציניים, כספיחיה-המילחמה.

דוקא מצבה של המנצחת, ראשי-ממשלת בריטניה, מרגרט תאצ'ר, קשה יותר. ההליכים הדמוקרטיים המקור בלים בארצה סייעו לפתוח חיבת-פנדורה, היוקרה הי רבה שצברה אחרי הניצחון, מתמוססת במהירות. תאצ'ר נאלצה לכוון ועדת-חקירה, מעין ועדת אגרנט, כדי לבי דוק שורה ארוכה של מחדלים מודיעיניים, צבאיים ופוליטיים הקשורים במילחמה.

פרטי קודנוע תחת אש. הפרשה המודיעינית ידועה, השירותים הבריטיים עתירי-היוקרה נכשלו בי איבחון המידע המודיעיני, לא חזו את הפלישה הארי גנטינית לאיים. הקאבינט של תאצ'ר איבד, כתוצאה מכך, את שר-החוץ, הלורד קארינגטון, שנחשב למדיי נאי השמרני היחיד שיש לו שיעור-קומה במימדים בינלאומיים. בעיקבותיו התפטרו פקידים בכירים רבים במודיעין ובמישרד-החוץ, בכללם שלושה מנהלי מחר לקות שעסקו בעולם השלישי בכלל, ובאמריקה הלטיי נית במיוחד.

השבועון האמריקאי, וואט ניו אנד וורלד ריפורט, מדווח על העניינים העיקריים בפרשת פוקלנד, שהפכו מקד לביקורת חריפה:

● חודשיים לפני הפלישה הארגנטינית לאיים הור דיעה תאצ'ר בפרלמנט, שכוח נחתים שמנת 81 בניי אדם, מספיק בהחלט כדי להרתיע כל פלישה אפשרית.

● המילחמה עצמה הצביעה על מצב כוונות עלוב בצבא הבריטי. יחידות צבא בריטיות ירו בטעות אחת על רעותה, אבידות כבדות נגרמו. יחידות קרביות צפו בסרט-קולנוע על סיפון נושאות-המטוסים, ולא הצצ ליחו להשיב אל למטוסים ארגנטיניים, שהפציצו את האוניות.

● חיילים וקצינים רבים הפגינו בורות של ממש ככל הכרוך בשימוש באמצעי-לחימה מודרניים.

מיפלת הלייבור הבריטית משתדלת לנצל את הגיי לויים החדשים האלה, כדי לתקוף את הממשלה. מנהיג המפלגה, מייקל פוט, שרואיין השבוע ברדיו, לעג בגלוי לשמרנים. "ממשלת המחדל הכלכלי והחברתי, שהביאה אסון חברתי איום לבריטניה — מכת האבי טלה ההמונית — ניהלה את המילחמה בחוסר-אונים מחלט. הנצחון הצבאי הושג למרות תאצ'ר, ולא בזכר תה", אמר פוט.

הפקידים ננבו חכילות. בארגנטינה קשה יותר לבטא את הזעם, אך הוא קיים, תוסט, זמופנה בעיקר נגד הצבא, שהוא השליט האמיתי במדינה זו. העדר האפקים הדמוקרטיים לביטוי הכעס אינו מונע גילויי שינאה עזים לאחראים למילחמה. הטענות נגד עקצרי גים הבכירים הן רבות וחריפות.

● קצינים ארגנטיניים סירבו לבקר בחזית. רבים מהם פשוט נמלטו מזירת-הקרבות, ניסו לנהל את הר מילחמה מהעורף, באמצעות רשתות-קשר.

● כלייגשק קל נסתמו מהעדר חומרי-ניקוי. במקור מות רבים אזלה כליל תחמושתם של חיילי ארגנטינה.

● חיילים רבים קפאו מקור, איבדו תחושה באצצ בעות הרגליים, אי חלו באורח רציני, מחמת מחסור בכיגוד הולם, במגפיים ובגרבניים חמות.

● החיילים בחזית זכו, בקושי, בארוחה אחת ליום. לעומת זאת, היו המחסרים בעורף מלאים וגדושים בזמן מעולה. "המאפיות" של חיילי העורף נהנו מכל טוב, בעוד שהלוחמים שפכו את דמם בתנאים של מחסור מתמיד.

● חבילות מזון, דואר ובגדים מהבית לא הגיעו ללוחמים. במקרים רבים נפתחו החבילות על-ידי הדרג הפקידותי בצבא, ותוכנן פשוט נגבד.

פקיד בכיר ארגנטיני הגדיר את התנהגות הצבא בפרשת מאלווינאס (פוקלנד) כ-דף השחור ביותר בכל ההיסטוריה של ארגנטינה. יתכן שהוא מגויס, אחרי הכל, ההיסטוריה של מדינה זו ממש מלאה בדפים לא הכי לבנים, אבל אין ספק שהוא ביטא את תחושתם של ארגנטינים רבים.

אכזבה ודיקטטורה. האמריקאים נוטים להתנחם בעובדה, שהזעם הגדול נגדם מופנה יתה כלפי פנים. משקיפים שמאליים, לעומת זאת, רואים ברכה רבה בתסיסה בשתי המדינות. היא מהווה הוכחה שלסחות הפעם לא יצליחו השמרנים הבריטיים והפשיסטים הר ארגנטיניים להסית את הדעת ממצוקות פנים באמצצ עות מילחמה. הם הצליחו אומנם לטווח קצר, אך לאורך ימים נשארר הבריטים עם האכזבה, הארגנטינים עם האינפלציה והדיקטטורה.

כך נראה, פחות או יותר, מארחו של ראשי-ממשלת ישראל, בירדענו את בגין, יש להניח שגשמע בקרוב שבחים רבים על מובוטו, כמיטב המסורת הבגינית. כדאי לדעת את האמת כבר עתה.

בריטניה-ארגנטינה:

מחדלים

וועדות חקירה

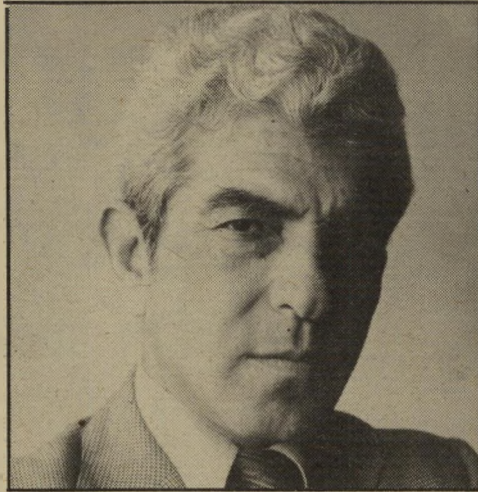
המילחמה על איי-פוקלנד, שהחלה כפארסה דמויית, המאה ה-19, ונסתיימה בשפיכות-דמים המורה ומיתרתה, עדיין מכה גלים בשתי המדינות.

פלסטין: מה יקרה

למישפחות?

הדיון הציבורי הער בישראל על פריצה אפשרית למערב-ביירות, מתרכז, בדרך-כלל, בגורלם של 6000 לוחמי אש"ף במערב-העיר. הנטייה היא להתר עלם מהמימדים האנושיים (להבדיל מהפוליטיים), האמיתיים של הבעיה.

בראיון משותף של הדיפלומט הבכיר של אש"ף, עיצאם סרטאווי, והאלוף במילואים מתי פלד לשבו-

עיצאם סרטאווי
50 אלף בני-אדם

עון האמריקאי ניוזווק, העלה סארטווי היבט נוסף, חשוב ביותר, של סוגיית מערב-ביירות.

איש אינו מעדה. כאשר אתם מדברים על 6000 או 8000 פלסטינים בביירות, אמר סארטווי, אתם שוכחים שלכל אחד יש גם אשה, וארבעה או חמישה ילדים. אנו מדברים בעצם על 50 אלף בני-אדם. זו נקודה שאיש אינו מעלה בדיונים בי נושא זה.

מש ערב ביקורו של מנחם בגין בזאיר, הופיע בר פאריס ספר, המדווח על מקצת מפשעיו המחרידים של המארה. הנשיא מובוטו ססה-סקו.

השבועון ניוזווק, המדווח על הספר החדש, מספר שמחברו היה ראשי-ממשלת זאיר עד לפני כשנה, נמר לט מארצו עם מישפתתו (תוך כדי כהונתו כראשי-ממשלה!) ומצא מיקלט בבלגיה.

דמוי-חסות לנשיא. המחבר, נגוזה קארל אי בונד, מתאר את מובוטו כאיש סאדיסטי, בלתי-מוסרי, בוגדני ושוטר-דמים מובהק. הוא מכתיר את שליטו לשעבר בכינוי "החרפה של אפריקה השחורה". כמה מגילוייו המעניינים של נגוזה:

● מובוטו אסר, עינה ורצח מתנגדים פוליטיים באורח שיטתי, ובמשך שנים רבות.

● לפני שנים אחדות זימן הרודן ארבעה ראשי-ממשלה לשעבר, להתייעצות. הארבעה נעצרו על-ידי חיילי מישמר הנשיא, הוצאו להורג בעוון בגידה.

מזכובטו ססה-סקו

סאדיסט, בלתי מוסרי, חרפה לאפריקה

נגוזה מספר שהמניע היחיד לרצח היה פחדו הכרוני של מובוטו מפני יריבים פוליטיים אפשריים.

● מספר רב של ראשי-שבטים ויריבים פוליטיים אחרים של מובוטו, זכו בחנינה, חזרו ממקום גלותם, ונרצחו מייד על-ידי אנשי הנשיא.

● מובוטו ביצע טיהורים עקובי-דם בצבאו, קנהי המידה היחיד לעלייה בדרגה הוא הנאמנות לשליט.

● מובוטו הוא גנב ומושחת מאין כמוהו. נגוזה טוען, ומשקיפים רבים מסכימים עימו, שנשיא זאיר הוא אחד האנשים העשירים ביותר בעולם. מובוטו גור בה מעין דמי-חסות ממיכרות הנחושת בבעלות המדינה ומיצואנים.

● נגוזה מפרסם מיסמכים רישמיים המוכיחים שי בין השנים 1977 ו-1979 העביר מובוטו סכומים המס' חכמים ב-150 מיליון דולר (!) לחשבונות פרטיים שלו בבנקים אירופיים. מובוטו מחזיק את הכסף בבנקים צרפתיים, בלגיים, שווייציים ואמריקאיים.

● פקידים בכירים בזאיר, השייכים לקאדרים של מיפלת השילטון (המיפלגה החוקית היחידה) המקורר בים למובוטו, משתכרים פי 50 יותר מעמיי תיהם שאינם מקורבים לקליקות הנכונות.

● החברה בזאיר תחת מובוטו היא מוכת-שחיתות, הבקשיש פורה, תוכניות-הפיתוח אינן מתבצעות, וכור יות-האדם נרמסות. מובוטו הוא מעין ריצ'ארד ה-3, שליט יחיד, עריץ ומטיל אימה, המנהל את הארץ הענף קית בהתאם לדחפיו ולצרכיו. מובוטו מקיים פולחן אישי יות, שלא היה מבייש את סטאלין.